

พี่น้องกันเสมอ

โดย จอร์แดน ไรท์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันต้องการอยู่กับครอบครัวฉันเองตลอดเวลา และพระเจ้าทรงสอนวิธีแก่นั้น” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 98)

บศรกระโดดขึ้นลงในที่นั่งด้านหลังและร้องเพลงฟิลิกฟิลัน “นี่หนึ่งๆ หน้อย เสธ” คุณพ่อบอก “พ่อต้องใช้สมาธิในการขับรถ”

“ผมนั่งนิ่งไม่ได้” เสธตอบ “มันเยิ้มมากเกินไปครับ!”

คุณพ่อยิ้ม “พ่อดีใจที่ลูกตื่นแต่เช้าจะได้พบน้องชายของลูกที่เพิ่งเกิด”

เมื่อพวกเขามาถึงโรงพยาบาล เสธวิ่งไปที่ห้องของคุณแม่ เขารู้ว่าห้องอยู่ที่ไหนเพราะคุณแม่อยู่ที่นั่นทุกวันแล้ว เธอต้องอยู่ที่โรงพยาบาลเพราะคาเลียป่วย และคุณแม่ป่วยนิดหน่อยด้วย เสธขอดูคาเลียหลายครั้งแต่คุณแม่บอกทุกครั้งว่า “ยังไม่ได้” เธอบอกว่าแพทย์จะตัดสินใจว่าเมื่อใดคาเลียแข็งแรงพอจะให้คนเข้าเยี่ยม

วันนี้แพทย์บอกว่าเยี่ยมได้ วันนี้คือวันที่จะได้เห็นหน้าน้อง!

เมื่อเสธเดินเข้าไปในห้องคุณแม่ เธออุ้มคาเลียอยู่แล้ว เสธวิ่งเข้าไปดูน้องชาย คาเลียตัวเล็กนิดเดียว เขาดูตัวเล็กกว่าลูกพี่ลูกน้องของเสธที่เพิ่งเกิด และมีบาง

อย่างผิดปกติที่จมูกและหูของเขา เขาดูเหมือนเอลฟ์ตัวน้อย!

“หวัดดีจ๊ะ ลูกรัก” คุณแม่พูด “มาล้างมือ แล้วลูกจะได้อุ้มน้อง”

เสธล้างมือด้วยสบู่พิเศษ เขาปีนขึ้นเตียงโรงพยาบาลไปนั่งใกล้ๆ คุณแม่ เธอเอนตัวส่งลูกน้อยให้เขา คุณพ่อช่วยเสธวางมือให้ถูกที่

เสธมองดูคาเลีย “ไฉ คาเลีย” เขาพูด “พี่เองนะ เสธน้องจะได้นอนหลับในห้องของน้อง และพี่จะได้เอาของเล่นทั้งหมดของพี่ให้ดู และเราจะได้เล่นที่สวนสาธารณะ”

คาเลียมองหน้าเสธ เสธคิดว่าเขาเป็นเด็กน่ารักที่สุดเมื่อเสธแขนล้า คุณพ่อรับคาเลียไปอุ้มแทน คุณแม่จับมือข้างหนึ่งของเสธและมองตาเขา

“เสธ” เธอพูด “ลูกจำในปฐมวัยได้ไหมเมื่อลูกเรียนเรื่องแผนแห่งความรอด?”

เสธพยักหน้า นั่นเป็นวันที่ดี ซีสเตอร์โลเปซมีดวงจันทร์ ดวงดาว และโลกซึ่งเป็นดาวเคราะห์ดวงใหญ่ติดอยู่บนแท่งไม้ เสธได้ถือดวงอาทิตย์

ภาพประกอบโดย จิม แมคคาร์สัน

“ลูกจำได้ไหมว่าเราอยู่ในสวรรค์ก่อนเรามาโลกนี้และเราจะกลับไปสวรรค์เมื่อเราตาย”

เสธพยักหน้าอีกครั้ง

“น้องคาเลียยังป่วยมาก หมอบอกว่าน้องจะอยู่อีกไม่นาน น้องจะตายและกลับไปสวรรค์”

เสธมองคุณแม่ เขามองดูน้องคาเลียในอ้อมแขนของคุณพ่อ จากนั้นเขาก็ขมวดคิ้ว ลำคอของเขาตีบตัน “แต่ผมรักน้องนี้ครับ ผมอยากให้เขาอยู่ที่นี้ นอนห้องเดียวกับผม และเล่นกับผม เขาไม่อยากอยู่ต่อหรือครับ”

คุณแม่โอบเสธไว้ในอ้อมแขน “เขาอยากอยู่กับเราแน่นอน เราเป็นครอบครัวของเขา แต่เขาจะได้เจอเราอีก”

“เธอครับ”

คุณแม่พยักหน้า “แม่กับพ่อแต่งงานในพระวิหาร เราได้รับสัญญาว่าครอบครัวเราจะได้อยู่ด้วยกันชั่ววันรันดร์ ลูกกับคาเลียจะเป็นลูกของเราตลอดไป”

“นั่นความหมายว่าน้องคาเลียจะเป็นน้องชายของลูกตลอดไป” คุณพ่ออธิบาย “และลูกจะได้เจอน้องอีกครั้งในสวรรค์”

เสธเสียใจ เขารู้สึกโกรธด้วย แต่เขานึกถึงการได้พบน้องคาเลียในสวรรค์และยิ้มนิดๆ เขาเอื้อมมือมาลูบผมนุ่มๆ ของน้องคาเลีย “เราจะเป็นพี่น้องกันในสวรรค์หรือนี่ เยี่ยมมากเลย”

คุณแม่หอมแก้มเสธ “เยิ้มมากเกินไปเลย” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐไอโอวา สหรัฐอเมริกา

ไม่มีจุดจบอันแท้จริง
“ไม่มีจุดจบอันแท้จริงในแผน [ของพระบิดาบนสวรรค์] มีแต่เพียงจุดเริ่มต้นอันเป็นนิจเท่านั้น”

ประธานคอร์ท เอฟ. ลูคัสคอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “ตำหนักคุณในทุกสภากาการณ์,” *เลียวโนนา*, พ.ศ. 2014, 77.